

Sygn. akt V U 960/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Stanisław Pilarczyk

Protokolant: sekr. sądowy Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2019 r. w Kaliszu

odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 23 października 2017 r. Nr (...)

w sprawie K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie daty wypłaty świadczenia

Oddala odwołanie

SSO Stanisław Pilarczyk

Uzasadnienie faktyczne

Decyzją z dnia 4 września 2017 roku organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 7 lipca 2017 roku, sygn. akt VU 69 /17, gdzie przyznano odwołującemu K. K. prawo do emerytury od dnia 10 września 2016 roku, przyznał zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 10 września 2016 roku i jednocześnie zawiesił wypłatę emerytury do czasu rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał ją bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Zaskarżoną decyzją z dnia 23 października 2017 roku organ rentowy ustalił ostateczną wysokość emerytury odwołującego na kwotę 2 346,08zł i podjął wypłatę tej emerytury od dnia 1 września 2017 roku.

Od decyzji tej odwołanie złożył odwołujący K. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wypłaty emerytury od dnia 10 września 2016 roku, to jest od dnia ustalenia prawa do emerytury przez Sąd. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, że emerytura powinna być wypłacana od daty określonej w wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 7 lipca 2017 roku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że ubezpieczony w dacie wydania decyzji realizującej wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 7 lipca 2017 roku pozostawał w stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą. Spowodowało to konieczność zawieszenia wypłaty świadczenia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Odwołujący K. K., urodzony (...), złożył w dniu 11 sierpnia 2016 roku wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 19 grudnia 2016 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury. Na skutek złożonego odwołania Sąd Okręgowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 7 lipca 2017 roku zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 19 grudnia 2016 roku i ustalił odwołującemu prawo do emerytury od dnia 10 września 2016 roku, to jest od daty ukończenia przez odwołującego 60-tego roku życia.

W okresie od 7 listopada 1979 roku do 14 września 2017 roku odwołujący był zatrudniony w (...) Spółka z o.o. ostatnio jako ślusarz.

(dowód – świadectwo pracy karta 131-133 akt emerytalnych odwołującego)

W dniu 15 września 2017 roku odwołujący przedłożył organowi rentowemu powyższe świadectwo pracy ze spółki (...) i wniósł o wypłatę emerytury.

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 23 października 2017 roku.

Powyższy stan faktyczny jest niesporny.

Uzasadnienie prawne

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie K. K. należało oddalić jako nieuzasadnione.

Określona w wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 7 lipca 2017 roku (sygn. akt VU 69/17) data początkowa nabycia prawa do emerytury nie jest jednoznaczna z datą wypłaty świadczenia. Zgodnie z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 j.t.) prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. K. K. przed datą nabycia prawa do emerytury, jak i po tej dacie, był zatrudniony w spółce z o.o. (...). W związku z tym, na mocy cytowanego przepisu, wypłata emerytury została zawieszona. Po rozwiązaniu stosunku pracy z dniem 14 września 2017 roku. Organ rentowy podjął wypłatę od dnia 1 września 2017 roku, zgodnie ze złożonym przez ubezpieczonego w dniu 15 września 2017 roku wnioskiem. Tym samym decyzję ZUS-u należy uznać za prawidłową.

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 8 stycznia 2019 roku, III AUa 313/18, (Lex nr 2733460) podkreślono, iż:

„1. Instytucja zawieszenia prawa do emerytury (ze skutkiem wstrzymania jej wypłaty) została bowiem przez art. 103a ustawy emerytalnej przewidziana dla każdej sytuacji kontynuowania zatrudnienia wykonywanego bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego, bez względu na to czy prawo do emerytury zostało ustalone mocą decyzji wydanej bezpośrednio w załatwieniu wniosku, czy w wykonaniu orzeczenia sądu ubezpieczeń społecznych. Doniosłości prawnej nie przypisano tu okoliczności kontynuowania zatrudnienia po wydaniu decyzji ustalającej prawo do emerytury. Konsekwencje w postaci zawieszenia prawa przepis łączy z kontynuowaniem zatrudnienia po ustalonym w decyzji organu rentowego dniu nabycia prawa do emerytury (jej realizacji), a nie z kontynuowaniem zatrudnienia po ustaleniu tego prawa decyzją organu rentowego. Nabycie prawa do emerytury jest niezależne od kontynuowania zatrudnienia u = dotychczasowego pracodawcy, jednakże realizacja tego prawa (wypłata świadczenia) ulega zawieszeniu do czasu rozwiązania stosunku pracy z tym pracodawcą. Innymi słowy, rozważany przepis wyraża zasadę, że pracownikowi, który nabył prawo do emerytury i nie rozwiązał stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą przysługuje jedno świadczenie – albo emerytura z ubezpieczenia społecznego albo wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia.

2. Celem unormowania konstruowanego na podstawie przepisu art. 103 ustawy emerytalnej jest niedoprowadzenie do sytuacji, w której emeryt, który uzyskał prawo do emerytury na podstawie decyzji organu rentowego, pobierałby zarówno wynagrodzenie za pracę, jak też emeryturę.”.

Podobny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 maja 2018 roku (syg. akt I UK 118/17 LEX nr 2552682), gdzie podkreślono, iż „Art. 103a ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wiąże prawo do wypłaty emerytury z uprzednim rozwiązaniem stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego emeryt wykonywał pracę przed dniem nabycia prawa do emerytury, przy czym dopiero po rozwiązaniu takiego stosunku pracy może dojść do zawarcia nowej umowy i kontynuowania zatrudnienia.”.

Również Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 12 października 2018 roku (III AUa 108/18, Lexnr 2612064) podkreślił, iż „Osoba ubiegająca się o emeryturę i pozostająca w zatrudnieniu musi liczyć się z tym, iż z dniem spełnienia wszystkich ustawowych warunków niezbędnych do nabycia prawa do wnioskowanego świadczenia wprawdzie prawo to uzyska, jednakże realizacja tego prawa na jej rzecz (wypłata świadczenia) nastąpi dopiero wówczas, gdy rozwiąże ona stosunek pracy łączący ją z pracodawcą (pracodawcami), na rzecz którego świadczyła pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. W przeciwnym razie prawo do emerytury ulegnie zawieszeniu, skutkując wstrzymaniem jego realizacji do czasu rozwiązania stosunku pracy.”

Sąd Okręgowy w całości podziela te stanowiska judykatury.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴par.1 k.p.c. orzekł jak w wyroku.

SSO Stanisław Pilarczyk